

Briuselis, 2013 12 03
COM(2013) 849 final

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

**pagal Tarybos direktyvos 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų
importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais
16 straipsnį**

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

**pagal Tarybos direktyvos 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų
importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais
16 straipsnį**

TURINYS

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI	2
1. Apžvalga	4
2. Konsultacijos rezultatų nagrinėjimas	4
2.1. Įžanga	4
2.1.1. Teisinis pagrindas ir pagrindiniai direktyvos aspektai	4
2.1.2. Metodika	4
2.2. Gautų pastabų aptarimas	5
2.2.1. 3, 7, ir 13 straipsniai – apibrėžtys	5
2.2.2. 6 a straipsnis – sąvokos „atsitiktinis importas“ interpretavimas	8
2.2.3. 8 straipsnis – kitiems tabako gaminiams (čia – „snus“) taikoma tvarka	11
2.2.4. 8 straipsnio 2 dalis – oro transportu keliaujančių asmenų ir kitu transportu keliaujančių asmenų diferencijavimas	11
2.2.5. 8, 9, 11 straipsniai – kiekio apribojimai	12
2.2.6. 10 straipsnis – keliautojų amžius	12
2.2.7. 11 straipsnis – kuras nešiojamoje taroje	13
2.2.8. 14 straipsnis – mažiausia mokesčių suma	14
2.2.9. Ryšys tarp piniginės ribos ir kiekio apribojimų	14
2.2.10. Vidaus vandenų laivyba ir keleivių vežimo paslaugos Dunojaus upe	14
3. Bendras vertinimas ir išvados	14
4. Priedas	15

1. APŽVALGA

Ši ataskaita pagrįsta Tarybos direktyvos 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais (toliau – direktyva) 16 straipsniu, kuriuo remdamasi Komisija pateikia Tarybai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą, prireikus pridėdama pasiūlymą dėl jos dalinio keitimo.

Siekdama parengti šią ataskaitą Komisija 2012 m. birželio mėn. išsiuntė klausimyną valstybėms narėms, kad jos pateiktų pastabas dėl bet kurios direktyvos dalies (dėl visų konstatuojamųjų dalių ir straipsnių), ir konkrečius klausimus dėl direktyvoje numatyto atleidimo nuo mokesčių. Komisija gavo atsakymus iš visų tuo metu 27 valstybių narių¹. 15 valstybių narių nuomone, galiojančių taisyklių keisti nereikia. 5 valstybės narės pasiūlė redakcinio pobūdžio pakeitimus, o 7 valstybės narės pranešė apie tam tikrų nuostatų taikymo problemas.

Nors Komisija nustatė keletą susijusių problemų, visų pirma dėl tokių techninių terminų kaip „atsitiktinis importas“ apibrėžimo ir išaiškinimo, ji šiame etape nemato jokio įtikinamo atvejo, dėl kurio reiktų imtis teisėkūros veiksmų, ir labiau būtų linkusi šias problemas spręsti atitinkamomis Komisijos procedūromis, gerosios patirties mainais, praktinėmis administracinėmis rekomendacijomis ir priemonėmis.

2. KONSULTACIJOS REZULTATŲ NAGRINĖJIMAS

2.1. Įžanga

2.1.1. Teisinis pagrindas ir pagrindiniai direktyvos aspektai

Šios ataskaitos teisinis pagrindas yra direktyvos 16 straipsnis: „*Kas ketveri metai ir pirmą kartą 2012 m. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą dėl šios direktyvos įgyvendinimo, prireikus pridėdama pasiūlymą dėl jos dalinio keitimo.*“

Šioje direktyvoje nustatytos taisyklės dėl pridėtinės vertės mokesčio (PVM) ir akcizų netaikymo prekėms, kurias asmeniniame bagaže importuoja asmenys, keliaujantys iš trečiosios šalies arba teritorijos, kurioje netaikomos Bendrijos nuostatos dėl PVM arba akcizo mokesčio, arba nuostatos ir dėl PVM, ir dėl akcizų. Kitaip tariant, joje iš esmės nustatyti ES mokesčiais neapmokestinami prekių, atsivežtų iš tarptautinių kelionių, kiekiai. Dėl muitų taikomas Reglamento Nr. 1186/2009 41 straipsnis. Šioje ataskaitoje tai aptariama ne tiesiogiai, o tik tiek, kiek reikalinga nuoseklaus nagrinėjimo tikslais arba siekiant aptarti sąveiką (žr. toliau).

Reguliariu vertinimu siekiama, kaip numatyta įpareigojime teikti ataskaitas, patikrinti, ar apibrėžtytys, ribinės vertės, kiekio apribojimai ir kitos direktyvos nuostatos vis dar atspindi ekonominę tikrovę ir atlieka savo vaidmenį.

2.1.2. Metodika

Rengdama šią ataskaitą Komisija konsultavosi su valstybėmis narėmis, siekdama gauti atsiliepimus apie atitinkamų nuostatų įgyvendinimą, veiksmingumą ir naudingumą. Visų pirma, buvo pateikti konkretūs klausimai dėl to, kaip taikyti direktyvoje numatytą atleidimą nuo mokesčių ir kiekio apribojimus². Apklausos duomenys buvo esminiai rengiant šią ataskaitą. Komisijos tarnybos taip pat įvertino 2011 m. lapkričio 22 d. Generalinio

¹ Kroatija į ES įstojo tik 2013 m. liepos 1 d. ir jai klausimynas nebuvo išsiųstas.

² Klausimynas buvo pristatytas Akcizo mokesčių komitete ir dėl jo pastabas buvo galima teikti nuo 2012 m. birželio 26 d. iki 2012 m. liepos 27 d.

sekretoriato Tarybai pateiktą Ataskaitą dėl nuostatų, susijusių su asmeniniu bagažu – reikalavimas teikti Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009 41 straipsnio taikymo ataskaitą, numatytas Tarybos reglamente (EB) Nr. 274/2008³

Nors Reglamente Nr. 274/2008 aptariamas atleidimas nuo muitų mokesčių, o Tarybos direktyvoje 2007/74/EB – atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio ir akcizų, abu taisyklių rinkiniai iš esmės taikomi tiems patiems klausimams, t. y. keleivio asmeniniame bagaže iš trečiųjų šalių arba teritorijų, kuriose netaikomos Bendrijos taisyklės, importuojamoms prekėms. Be to, abu taisyklių rinkinius taiko tos pačios valdžios institucijos, už importo operacijas atsakingos muitinės įstaigos. Todėl valstybių narių nustatytos problemos bus identiškos arba bent jau iš dalies sutaps. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, valstybių narių klausimyne nurodytų probleminių sričių mastą, taip pat galimus jų sprendimo būdus, galima geriau suprasti ir išspręsti, jei nuosekliai atsižvelgiama į abu taisyklių rinkinius.

Šioje ataskaitoje yra tik aptariamos toliau nurodytos svarbiausios problemos. Prašymai padaryti redakcinio ar kalbinio pobūdžio pakeitimus nėra aptariami, tačiau jie buvo buvo svarstomi Akcizų komiteto posėdžiuose⁴.

2.2. Gautų pastabų aptarimas

2.2.1. 3, 7 ir 13 straipsniai – apibrėžtys

Dvi valstybės narės paprašė tiksliau apibrėžti šias direktyvoje naudojamas sąvokas:

3 straipsnio 1 ir 2 dalys: „trečioji šalis“ ir „teritorija, kurioje netaikomos Bendrijos nuostatos dėl pridėtinės vertės mokesčio (PVM) arba nuostatos ir dėl PVM, ir dėl akcizų“

Siekiant iš trečiųjų šalių keliaujančių asmenų importuojamoms prekėms netaikyti PVM ir akcizų, buvo pasiūlyta patikslinti sąvokų „trečioji šalis“ ir „teritorijos“ apibrėžtis pagal Tarybos direktyvas 2006/112/EB ir 2008/118/EB, atsižvelgiant į konvencijas ir sutartis, atskirai sudarytas su Prancūzija, Jungtine Karalyste ir Kipru, kai Monako Kunigaikštystė, Meno sala ir Jungtinės Karalystės Akrotirio ir Dekelijos suverenios bazių teritorijos šios direktyvos taikymo tikslais nelaikomos trečiosiomis šalimis.

Iš tikrųjų Tarybos direktyvos 2007/74/EB 3 straipsnio 1 dalyje ir 3 straipsnio 2 dalyje daromas skirtumas tarp „trečiosios šalies“ ir „teritorijos, išskyrus trečiosios šalies teritoriją, kurioje netaikomos Direktyva 2006/112/EB arba Direktyva 92/12/EEB, arba abi nurodytos direktyvos“. Tas skirtumas atsiranda dėl to, kad kai kurios teritorijos įeina į ES muitų teritoriją, tačiau ten tam tikros fiskalinės taisyklės nėra taikomos, o kitais atvejais tam tikros teritorijos į ES muitų teritoriją neįeina, tačiau jose remiantis asociacijos susitarimais taikomos tam tikros Bendrijos fiskalinės taisyklės. Paprastai tokios situacijos (reikia pripažinti, kad kartais taisyklės yra tikrai sudėtingos) priežastis yra istorinė ir dažnai sukeldavo ilgalaikius konfliktus. Dėl šių istorinių priežasčių ir tam tikrų valstybių narių priimtų įsipareigojimų skirtumas tarp 3 straipsnio 1 ir 2 dalies egzistuoja ir turi toliau egzistuoti. Keliaujantys asmenys, kurie į Bendriją patenka iš Meno salos, negali pasinaudoti jiems pagal 1 straipsnį ir 3 straipsnio 1 dalį taikomomis lengvatomis, nes Meno salos teritorija nėra trečioji šalis, o iš Monako keliaujantys asmenys negali pasinaudoti jiems pagal 1 straipsnį ir 3 straipsnio 2 dalį suteikiamomis lengvatomis, nes jų teritorijoje taikoma Direktyva 2006/112/EB arba 92/12/EEB arba abi.

³ Dokumentas 16879/2011 – UD 335 – priedas

⁴ Žr. Komisijos dokumentą dėl „Klausimyno dėl 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais“ (BID 798).

Dėl tų pačių istorinių priežasčių egzistuoja ir turi toliau būti taikomos šių apibrėžčių išimtys. Atsižvelgiant į 1963 m. gegužės 18 d. Prancūzijos ir Monako Kunigaikštystės fiskalinį susitarimą ir 1939 m. kovo 31 d. Italijos ir San Marino Respublikos susitarimą dėl gerų kaimyninių santykių plėtojimo, 3 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje teigiama, kad Monakas ir San Marinas akcizų taikymo atveju nėra laikomi trečiosiomis šalimis. Tas faktas, kad Monakas ir San Marinas (tik akcizų tikslais) nelaikomi trečiosiomis šalimis (3 straipsnio 1 dalis) užtikrina kartu su 3 straipsnio 2 dalies apibrėžtimi, kad keliaujantys asmenys, kurie patenka į Bendriją iš Monako, jokiais aplinkybėmis negali pasinaudoti keliaujantiems asmenims taikomomis lengvatomis pagal Tarybos direktyvą 2007/74/EB ir keliautojai, keliaujantys iš San Marino, negali pasinaudoti keliaujantiems asmenims taikomomis akcizų lengvatomis. Iš tiesų, tos pačios direktyvos 1 straipsnyje ribojama atleidimo nuo mokesčių galimybė asmenims, keliaujantiems iš trečiųjų šalių ir teritorijų, išskyrus trečiąją šalį, kurioje Direktyva 2006/112/EB arba Direktyva 92/12/EEB, arba abi direktyvos nėra taikomos.

Taip pat 3 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad atsižvelgiant į 1979 m. spalio 15 d. Jungtinės Karalystės ir Meno salos Vyriausybės susitarimą dėl muitų, akcizų ir susijusių klausimų, Meno sala neturi būti laikoma tik trečiosios šalies teritorija, kurioje Direktyva 2006/112/EB arba Direktyva 92/12/EEB, arba abi direktyvos nėra taikomos. Šiuo atleidimu nuo mokesčių dar kartą užtikrinama, kad keliaujantys asmenys, kurie patenka į Bendriją iš šių teritorijų, negali pasinaudoti keliaujantiems asmenims taikomomis lengvatomis pagal Tarybos direktyvą 2007/74/EB, nes tos direktyvos 1 straipsnyje ribojamos lengvatos asmenims, keliaujantiems iš teritorijos, kuriose Bendrijos nuostatos dėl PVM arba dėl akcizų, arba abi nuostatos nėra taikomos, ir asmenims, keliaujantiems iš trečiųjų šalių.

Kadangi abi šios konkrečios, istoriškai susiklosčiusios situacijos išlieka, Komisija toliau mato poreikį nustatyti specialias taisykles Tarybos direktyvos 2007/74/EB 3 straipsnio 1 dalyje ir 3 straipsnio 2 dalyje.

3 straipsnio 3 dalis: oro ir jūrų transportu keliaujantys asmenys

Šiame straipsnyje taikomų lengvatų tikslu atskiriami oro ir jūrų transportu keliaujantys asmenys ir neįtraukiami asmenys, keliaujantys privačiais pramoginiais lėktuvais ar privačiais pramoginiais jūrų laivais. Direktyvos 7 straipsnio 1 pastraipoje numatyta piniginė riba oro ir jūrų transportu keliaujantiems asmenims yra 430 EUR, o kitiems keliaujantiems asmenims – 300 EUR.

Per konsultacijas buvo pateiktas vienas pasiūlymas iš dalies pakeisti 3 straipsnio 3 dalį, siekiant suteikti galimybę pačioms valstybėms narėms nuspręsti, ar taikyti išimtį asmenims, keliaujantiems privačiais pramoginiais lėktuvais ar privačiais pramoginiais jūrų laivais – tokiu būdu joms suteikiama galimybė taikyti vienodą piniginę 430 EUR ribą visiems keliaujantiems asmenims vietoj 430 EUR oru ir jūra keliaujantiems asmenims ir 300 EUR visiems kitiems keliaujantiems asmenims. Pagrindinis siekis buvo palengvinti procedūras sausumos sienos su trečiosiomis šalimis neturinčiose valstybėse narėse.

Skirtingą tvarką atskirų rūšių transportui pradėta taikyti siekiant atsižvelgti į padėtį tose valstybėse narėse, kurios turi bendras sienas su Rytų Europos šalimis (pvz., Rusija, Ukraina), kuriose kainos ir (arba) mokesčiai / akcizai yra daug mažesni. Komisija neturi žinių apie tai, kad nuo tada, kai 2007 m. buvo priimta direktyva, šie kainų skirtumai būtų buvę reikšmingai sumažinti. Priešingai, panašu, kad dėl

santykiškai didelio infliacijos lygio prie ES rytinių sienų susidarė net dar didesnis šių šalių ir trečiųjų šalių, esančių prie rytinės ES sienos, perkamosios galios skirtumas.

Be to, atrodo, kad Ataskaitoje dėl nuostatų, susijusių su asmeniniu bagažu – Reikalavimas teikti Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009 41 straipsnio taikymo ataskaitą numatytas Tarybos reglamente (EB) Nr. 274/2008 nurodytos Vengrijos ir Estijos problemos patvirtina tą išvadą.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes, Komisija nemato jokios galimybės leisti valstybėms narėms rinktis, ar taikyti išimtį asmenims, keliaujantiems privačiais pramoginiais lėktuvais ar privačiais pramoginiais jūrų laivais.

Kitas per konsultacijas pateiktas pasiūlymas – suderinti keliaujančio asmens apibrėžtį su 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, 236 straipsniu.

Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 236 straipsnio A rašte nustatyta, kad „[...] „keleivis“ reiškia:

1. bet kurį asmenį, kuris laikinai atvyksta į Bendrijos muitų teritoriją ir nėra nuolatinis jos gyventojas; ir
- 2 bet kurį asmenį, grįžtantį į Bendrijos muitų teritoriją, kurioje jis nuolat gyvena po to, kai buvo laikinai išvykęs į trečiąją šalį.“

Vietoj to, direktyvos 1 straipsnyje nustatomos taisyklės, skirtos „[...] asmenims, keliaujantiems iš trečiosios šalies arba iš teritorijos, kurioje netaikomos Bendrijos nuostatos dėl pridėtinės vertės mokesčio (PVM) arba dėl akcizų, kaip apibrėžta 3 straipsnyje“. 3 straipsnyje toliau apibrėžiamos šios teritorijos pateikiant nuorodą į Direktyvą 2006/112/EB ir Direktyvą 2008/118/EB (panaikinančią Direktyvą 92/12/EEB). Dėl pirmiau nurodytų priežasčių šios direktyvos sudaro labiau diferencijuotą siūlomo direktyvos 3 straipsnio pakeitimo koncepciją.

Todėl Komisija nemato galimybių suderinti direktyvos 3 straipsnyje pateiktą keliaujančio asmens apibrėžtį su Reglamente 2454/93 236 straipsnio apibrėžtimi.

7 straipsnio 4 dalis: asmeninis bagažas

Ši nuostata leidžia netaikyti piniginės ribos keliaujančio asmens asmeniniam bagažui⁵. Pradėjus plačiau aiškinti šią nuostatą, „keleivio asmeninis bagažas“ taip pat galėtų apimti muitais neapmokestintus pirkinius, kuriuos keliaujantis asmuo įsigijo keliaudamas pirmyn. Tai gali sukurti reglamentavimo spragą, leidžiančią keliaujančiam asmeniui įsigyti prekes be PVM ar muito išvykstant ir parsivežti jas atgal neįtraukiant į piniginę ribą. Privatus asmuo galėtų įsigyti neribotos vertės prekių be PVM ir jomis naudotis ES. Todėl buvo siūloma įtraukti šią „asmeninio bagažo“ apibrėžtį į šį straipsnį, kad būtų aišku, jog muitais neapmokestinti pirkiniai įsigyti keliaujant pirmyn nelaikomi asmeniniu bagažu ir jiems taikoma piniginė riba.

Pagal Direktyvos 5 straipsnį ir 7 straipsnio 4 dalį ir Direktyvos 2006/112/EB 147 straipsnio 1 dalies a punktą ir 146 straipsnio 1 dalies b punktą teorinė netinkamo naudojimo galimybė iš tiesų gali egzistuoti. Tačiau praktikoje trečiojoje šalyje arba

⁵ „1 ir 2 dalyse nurodytų neapmokestinimo atvejų taikymo tikslais į keliaujančio asmens asmeninio bagažo, kuris yra laikinai importuojamas arba reimportuojamas, prieš tai jį laikinai eksportavus, vertę ir medicinos produktų, reikalingų keliaujančio asmens asmeninėms reikmėms patenkinti, vertę neatsižvelgiama.“

teritorijose už ES ribų paprastai į jų teritoriją įvažiuojantiems asmenims taip pat taikomos piniginės ribos ir kiekio apribojimai. Į tokias paskirties šalis be maito importuotų prekių vertė arba suma paprastai nėra neribota, tačiau ji turi atitikti nacionalinius / teritorinius teisinius reikalavimus abiem kelionės kryptimis jas importuojant.

Komisija nežino piktnaudžiavimo atvejų, kurių ekonominis mastas būtų toks, jog reikėtų teisėkūros iniciatyvos, apie juos negauta ir valstybių narių pranešimų. Todėl Komisijos tarnybos neketina diskutuoti, ar reikėtų įtraukti maitais neapmokestintus pirkinius, kuriuos keleivis įsigijo išvykdamas, į nuostatą dėl asmens bagažo / piniginės ribos.

13 straipsnis: transporto priemonės ekipažo nariai

Per konsultacijas taip pat buvo siūloma suderinti direktyvos 13 straipsnio sąvoką „transporto priemonės ekipažo nariai“ su 1983 m. kovo 28 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 918/83 nustatančio Bendrijos atleidimo nuo maitų sistema, pakeisto 2009 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1186/2009, 49 straipsnio 1 dalimi.

Pagal Tarybos reglamento (ES) Nr. 1186/2009 VI priedą Reglamento (EEB) Nr. 918/83 49 straipsnis buvo panaikintas nenumatant jokios (naujos) nuostatos panaikinančiame reglamente. Vietoj to Tarybos reglamento (ES) Nr. 1186/2009 41 straipsnyje kalbama apie keliaujančio asmens asmeniniame bagaže esančių prekių atleidimą nuo maitų atsižvelgiant į Tarybos direktyvos 2007/74/EB nuostatas:

„Atvykstančių iš trečiųjų šalių keleivių asmeniniame bagaže esančias prekes leidžiama įvežti be importo maitų, jeigu pagal nacionalinės teisės aktų nuostatas, priimtas atsižvelgiant į 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais nuostatas, tos įvežamos prekės neapmokestinamos pridėtinės vertės mokesčiu (PVM)“.

Todėl Komisija nemato poreikio ar pridėtinės vertės derinti direktyvos 13 straipsnio apibrėžtį „transporto priemonės ekipažo nariai“ su Reglamento (EEB) Nr. 918/83 49 straipsnio 1 dalimi.

2.2.2. 6 a straipsnis: sąvokos „atsitiktinis importas“ aiškinimas

Keturios valstybės narės pabrėžė manančios, jog reikėtų geriau nustatyti leistiną ne komercinio importo, kurį vykdo keliaujantys asmenys, dažnumą (t. y. nustatant didžiausią kelionių skaičių per tam tikrą laikotarpį). Atrodytų, kad kai kurios valstybės narės, turinčios sausumos sienas su trečiosiomis šalimis, patiria ypatingų sunkumų dėl privačių asmenų, kurie kerta ES ir trečiosios šalies sieną kelis kartus per savaitę ar net (ypatingais atvejais) kelis kartus per dieną gabendami tiek akcizais apmokestinamų prekių, kiek leidžiama, ar šiek tiek mažiau, ir kitas prekes neviršydami leistinos piniginės ribos.

Komisijos tarnybos supranta šių valstybių narių susirūpinimą, ypač todėl, kad jų nurodytos problemos didžia dalimi sutampa su Ataskaitoje dėl nuostatų, susijusių su asmeniniu bagažu – reikalavimas teikti Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009 41 straipsnio taikymo ataskaitą, numatytas Tarybos reglamente (EB) Nr. 274/2008 – apibūdintomis problemomis. Komisijos tarnybos taip pat laikosi nuomonės, kad toks importas neturėtų būti laikomas vienkartinio importu.

Tačiau direktyvoje nenustatomas joks matas apytiksliam kelionių dažnumui nustatyti.

Pagal direktyvos 6 straipsnį, „neapmokestinimo tikslais importas laikomas nekomercinio pobūdžio, jeigu jis atitinka šias sąlygas:

a) vykdomas retkarčiais;

b) susijęs tik su keliaujančių asmenų asmeniniam arba šeimyniniam naudojimui skirtomis prekėmis arba dovanojimui skirtomis prekėmis.

Prekių pobūdis ar kiekis neturi būti toks, kad kiltų pagrindas manyti, jog importuojama komerciniais tikslais“.

Nagrinėdamos daugybę keliaujančių asmenų prekių importo scenarijų, Komisijos tarnybos neabejodamos galėjo padaryti išvadą, kad teisėkūros iniciatyva dėl direktyvos nuostatų pakeitimo nepadeda tinkamai spręsti nurodytų problemų, nes smulkiau apibrėžiant atsitiktinį importą, nurodant, kad jis vykdomas nedažnai, retkarčiais, ar neįprastai, tik padidintų teisinių apibrėžčių sudėtingumą, o teisinio tikrumo neužtikrintų. Tiesiog nėra jokios nedviprasmiškos termino „atsitiktinis“ apibrėžties, apimančios dažnumą, tačiau (ir ypač tada, kai atvejis yra susijęs su akcizais apmokestinamoms prekėmis) keliaujančio asmens turimas prekių kiekis įvažiuojant į ES turėtų būti toks, kad jį būtų galima suvartoti, atsižvelgiant į įprastą to privataus asmens vartojimo elgseną.

1 pavyzdys. Keleivis kerta ES / trečiosios šalies sieną kas antrą dieną ir kiekvieną kartą atvykdamas iš trečiosios šalies įsiveža į ES cigarečių bloką (200 vienetų).

Akivaizdu, kad 100 cigarečių, kurias reikėtų suvartoti šiam privačiam asmeniui per dieną, yra daugiau, nei įprastai būtų galima suvartoti. Toks importas negali būti laikomas ne komercinio pobūdžio.

2 pavyzdys. Keleivis kerta ES / trečiosios šalies sieną kartą per savaitę ir kiekvieną kartą atvykdamas iš trečiosios šalies įsiveža į ES penkis pakelius cigarečių ir litrą degtinės.

Tuo atveju, jei tenkinamos visos kitos sąlygos, šiame pavyzdyje nurodytas kiekis neturėtų suteikti pagrindo pradėti muitinės procedūras.

3 pavyzdys. Keleivis kerta ES / trečiosios šalies sieną kasdien ir įvažiuoja į ES su motorine transporto priemone, kurios standartinė benzino / dyzelino talpykla yra užpildyta, taip pat vežasi papildomus 10 litrų nešiojamoje taroje.

Nepanašu, kad privatus asmuo sunaudoja tokį didelį kiekį kuro ne komerciniais tikslais.

4 pavyzdys. Keleivis kerta ES / trečiosios šalies sieną kartą per savaitę ir kiekvieną kartą įsiveža į ES 3 pakelius susmulkinto tabako (iš viso 90 g), 4 litrus neputojančio vyno, 1 litrą viskio, 5 rankinius laikrodžius, keletą flakonų kvepalų ir 3 GPS prietaisus.

Nors atrodo, kad akcizais apmokestinamų prekių kiekis atitinka direktyvos reikalavimus, kitos importuojamos prekės sukelia poreikį išsiaiškinti keliaujančio asmens ketinimus, atitinkamai jo ketinimą naudoti prekes komerciniais tikslais.

Komisija suvokia, kad yra daug skirtingų scenarijų, kurių šioje ataskaitoje neįmanoma išsamiai ir tinkamai aptarti. Ši situaciją įvairovė gali būti sprendžiama tik kiekvienu konkrečiu atveju, ypač kai yra mokesčių slėpimo požymių, taigi, atsižvelgiant į visas nurodytas sąlygas, ir ypač nurodytąsias direktyvos 4–6 straipsniuose. Komisija iš esmės neprieštarauja kelių valstybių narių pasirinktam

metodui stebėti atskiro keliaujančio asmens kelionių skaičių tam tikrą laikotarpį, visų pirma prie sausumos sienų su trečiosiomis šalimis. Tačiau toks stebėjimas neturėtų neproporcingai riboti ES piliečių laisvės keliauti, nei riboti asmenų, neturinčių su savimi užsienyje įsigytų prekių, įprastą sienų kirtimą. Kalbant apie tokios stebėsenos veiklos struktūrą, valstybės narės turi teisę pačios nuspręsti, kokios priemonės yra tinkamiausios ir užkraunančios mažiausią našą.

Taip pat nereikėtų pamiršti, kad daugelio Tarybos direktyvos 2007/74/EB nuostatų pagrindas yra valstybių narių ir ES pasirašytos tarptautinės konvencijos. Todėl turi būti išsaugotas Bendrijos nuostatų ir tų konvencijų nuoseklumas.

Atsižvelgdama į šiuos faktus, šiame etape Komisija neketina pradėti teisėkūros iniciatyvos, kad būtų išspręstos apibūdintos problemos, tačiau ji yra pasirengusi su suinteresuotosiomis valstybėmis narėmis kurti administracines priemones ir praktiką, kad būtų tinkamai sprendžiami apibūdinti problemų scenarijai, o tada pasidalyti tomis žiniomis su kitomis valstybėmis narėmis.

Pirmiau apibūdintas situacijas yra dar sudėtingiau spręsti, kai keliaujantys asmenys yra pasienio zonos gyventojai, pasienio zonos darbuotojai, arba transporto priemonės ekipažo nariai (žr. Direktyvos 13 straipsnį). Vertindamos tokį sienų kirtimą, valstybės narės turi atsižvelgti ne tik į direktyvos 4–6 straipsnius, bet ir į keliaujančio asmens gyvenamosios vietos geografinę padėtį, profesinę situaciją ir / arba darbinę aplinką.

Siekiant palengvinti tokių ypatingų atvejų sprendimą, direktyvos 3 straipsnio 5 ir 6 dalyse pateiktos sąvokų „pasienio zona“ ir „pasienio zonos darbuotojas“ apibrėžtys. Remiantis šiomis apibrėžtimis ir atsižvelgiant į 13 straipsnio 2 dalį, asmenims, keliaujantiems toliau nei 15 km nuo pasienio („tiesia linija“) netaikomi jokie kiti apribojimai, kaip tik tie, kurie taikomi visiems kitiems keliaujantiems asmenims. Tačiau kai kurie privatūs asmenys piktnaudžiauja šia nuostata sustodami pasienio zonoje ir perduodami užsienyje nupirkta prekes asmenims, gyvenantiems mažesniu nei 15 km atstumu nuo pasienio. Kadangi prekės taip importuojamos tik prie sausumos sienų, direktyvoje numatytos tam tikros priemonės, kurias gali taikyti valstybės narės, norėdamos panaikinti ar apriboti piktnaudžiavimą atleidimu nuo mokesčių.

Pirma, kiti nei oro ir jūrų transportu keliaujantys asmenys gali įvežti prekių (išskyrus tabako, alkoholio, kuro) ne daugiau kaip už 300 EUR asmeniui. Oro ir jūrų transportu keliaujantiems asmenims ši riba yra 430 EUR.

Antra (ji taikoma ir siekiant propaguoti aukšto lygio visuomenės sveikatos apsaugą), valstybės narės gali sumažinti didžiausią leistiną tabako gaminių kiekį iki 20 proc. reguliariai leistino kiekio (t. y. 40 cigarečių vietoj 200). Todėl valstybės narės gali laisvai nuspręsti, ar tokia mažesnė riba taikoma visiems keliaujantiems asmenims (8 straipsnio 1 dalis) ar tik jūrų ir sausumos transportu keliaujantiems asmenims (8 straipsnio 2 dalis).

Trečia, pasienio gyventojams, pasienio zonos darbuotojams ir tarptautinėse kelionėse naudojamų transporto priemonių ekipažui valstybės narės gali sumažinti tiek piniginę ribą, tiek kiekio apribojimus iki nacionaliniu pagrindu nustatomo lygio – žr. direktyvos 13 straipsnio 1 dalį kartu su 13 straipsnio 2 dalies antra pastraipa. Kai kuriais atvejais kiekius ir sumas valstybės narės sumažino net iki nulinio lygio.

Komisija neabejotinai pripažįsta sudėtingą kelių valstybių narių padėtį, kurioje jos atsidūrė taikydamos direktyvoje numatytus specialius atvejus ir atleidimą nuo

mokesčių. Tačiau ji laikosi nuomonės, kad dabartiniai teisės aktai sukuria pusiausvyrą tarp valstybių narių įsipareigojimo užkirsti kelią nekomercinio importo dvigubam apmokestinimui ir valstybės narės suvereniai teisei apsaugoti vietos ekonomiką ir nacionalines pajamas.

Vėlgi Komisija mano, kad teisėkūros iniciatyva dėl pasienio zonos atvejų siekiant spręsti nurodytas problemas yra tiesiog netinkamas metodas. Tačiau Komisija yra pasirengusi kartu su suinteresuotosiomis šalimis kurti administracines priemones ir keistis gerąja patirtimi, kad būtų tinkamai sprendžiamos apibūdintų scenarijų problemos ir tada keistis šiomis žiniomis su kitomis valstybėmis narėmis.

2.2.3. 8 straipsnis: kitiems tabako gaminiams (čia – „snus“) taikoma tvarka

Viena valstybė narė (Švedija) praneša, kad šia direktyva suteiktu atleidimu nuo mokesčių piktnaudžiaujama tabako produkto, žinomo „snus“ pavadinimu, atveju. Pagal Švedijos įstatymus „snus“ tabako produktui yra taikomas akcizas. Šis tabako produktas yra uždraustas visose ES rinkose, išskyrus Švediją. Kadangi be mokesčių galima importuoti „snus“ už ne daugiau kaip 430 / 300 EUR, kaip nurodyta 7 straipsnyje (o ne laikantis 8 straipsnio kiekio apribojimų), panašu, kad yra įmanoma įsivežti į Švediją didelį kiekį neapmokestinamo „snus“, tvirtinant, kad jis skirtas asmeniniam vartojimui. Muitinio tikrinimo priemonės, atrodo, patvirtina, kad „snus“ nelegaliai organizuotu būdu ir labai dideliais kiekiais įveža į Švediją Baltijos jūros keltais keliaujantys asmenys (kurjeriai). Neapmokestintas „snus“ yra perparduodamas mažmenos tinkluose Švedijoje ir, panašu, kad tai iškreipia rinką. Švedija siūlo taikyti „snus“ kiekio apribojimą – tai būtų nuo 7 ir 8 straipsnio leidžianti nukrypti nuostata. Be to, Švedija taip pat siūlo nustatyti kiekio apribojimus visiems apmokestinamiems tabako produktams, įskaitant nerūkomojo tabako gaminius.

Pagal direktyvos 8 straipsnį, kiekio apribojimai yra nustatyti tam tikriems tabako produktams, kuriuos valstybės narės turi atleisti nuo PVM ir akcizo. Kitoms prekėms, pavyzdžiui, 8 straipsnyje nenurodytiems produktams, turi būti taikoma tik 300 / 430 EUR riba (7 straipsnis). Atrodytų, kad Švedijos administracinė praktika daugelį metų taikyti 4 300 SEK ir 3000 SEK atleidimo nuo mokesčių ribas laivu ar keltu iš trečiųjų šalių atvykstantiems keleiviams (šios ribos atitinka **507,49 EUR** ribą oru ir jūra atvykstantiems keleiviams, ir **354,06 EUR** kitiems keleiviams) smarkiai pablogino padėtį.

Atsižvelgiant į tai, atrodytų, kad nacionalinės priemonės turėtų būti laikomos prioritetinėmis; tokiomis nacionalinėmis priemonėmis Švedijos atleidimo nuo mokesčių ribos galėtų ne tik būti suderintos su direktyvos 7 straipsnyje nustatytais ribomis eurai, bet ir siekti „snus“ importo sumažinimo. Galima rasti su narkotikais, vaistais, ginklais, sprogstamosiomis medžiagomis, pornografinė medžiaga susijusių pavyzdžių, kai valstybės narės sprendžia, ar pasinaudoti savo suverenijomis teisėmis uždrausti importuoti ir / arba platinti tokius produktus arba apriboti tokių veiksmų mastą.

Šiuo metu Komisija neketina siūlyti iš dalies pakeisti direktyvą dėl „snus“ taikomos tvarkos.

2.2.4. 8 straipsnio 2 dalis: oro transportu keliaujančių asmenų ir kitu transportu keliaujančių asmenų diferencijavimas

Viena valstybė narė siūlo panaikinti oro transportu keliaujančių asmenų ir kitų keliaujančių asmenų diferencijavimą (mažesni kiekio apribojimai tabako produktams

taikomi visiems keliaujantiems asmenims, išskyrus oro transportu keliaujančius asmenis).

Pagal 8 straipsnio 2 dalį „valstybės narės gali nuspręsti diferencijuoti oro transportu keliaujančius asmenis ir kitu transportu keliaujančius asmenis 1 dalyje nurodytus mažesnius kiekio apribojimus taikydamos tik kitiems nei oro transportu keliaujantiems asmenims.“ Nusprendusios netaikyti diferencijavimo, valstybės narės būtų įpareigosios taikyti mažesnius kiekio apribojimus tabako produktams (t. y. sumažinti cigarečių kiekį nuo 200 iki 40) abejoms keliaujančių asmenų grupėms arba nė vienai iš jų.

Pagal dabartinę 8 straipsnio 2 dalies nuostatą valstybės narės gali savarankiškai nuspręsti, ar diferencijuoti skirtingų rūšių keliones. Laikytis tos nuostatos yra būtina atsižvelgiant į padėtį tam tikrose valstybėse narėse, kurios turi sausumos ar jūros sieną su trečiosiomis šalimis, kuriose kainos yra gerokai žemesnės. Tačiau valstybės narės gali nuspręsti taikyti vienodus apribojimus visiems keliaujantiems asmenims.

Todėl Komisija nemato priežasties panaikinti 8 straipsnio 2 dalyje numatytą galimybę.

2.2.5. 8, 9, 11 straipsniai: kiekio apribojimai

Viena valstybė narė pasiūlė suderinti kiekio apribojimus iki (gerokai) didesnės orientacinės vertės, taikomos ES viduje keliaujantiems asmenims (Tarybos direktyvos 2008/118/EB 32 straipsnio 3 dalis), tokiu būdu taikant kitokią tvarką iš trečiųjų šalių atvykstantiems asmenims.

Pagal direktyvos 8, 9 ir 11 straipsnius, valstybės narės netaiko PVM ir akcizo tam tikram kiekiui tabako ir alkoholio produktų, taip pat standartinėje talpykloje ir nešiojamoje taroje įvežamam kurui.

Remiantis pagrindiniu ES vidaus rinkos principu, nėra jokių apribojimų dėl to, ką privatūs asmenys gali pirkti ir pasiimti su savimi keliaudami iš vienos ES valstybės narės į kitą, jei produktai yra skirti asmeniniam naudojimui, o ne perparduoti, išskyrus naują transporto priemonę. PVM ir muitai yra įskaičiuojami į produktų kainą pirkimo valstybėje narėje ir kitoje valstybėje narėje nereikia mokėti jokių kitų mokesčių. Tačiau siekdamos nustatyti, ar akcizu apmokestinamos prekės yra skirtos privataus asmens asmeniniam naudojimui, valstybės narės nustato orientacinius lygius, kurie yra taikytini kaip įrodymas. Šie orientaciniai kiekiai yra kelis kartus didesni nei mokesčiais neapmokestinamų produktų kiekio apribojimai pagal direktyvą.

Todėl didinti importuojamų prekių, kurioms netaikomi mokesčiai, kiekio apribojimus iki ES apmokestinamoms prekėms taikomo orientacinio rekomenduojamo lygio nebūtų pagrįsta ir, priešingai, tai sukeltų neigiamą Bendrijos piliečių diskriminaciją ir tuo pačiu padidintų konkurencinių iškraipymų riziką. Direktyvos 8, 9 ir 11 straipsniuose nustatyti kiekio apribojimai padeda valstybėms narėms apsaugoti socialinę ir ekonominę, biudžeto ir visuomenės sveikatos politiką, nustatant aiškius kriterijus, kurių laikymąsi visais atvejais užtikrina nacionalinės valdžios institucijos.

Komisija nepitaria padidinti direktyvos 8, 9 ir 11 straipsniuose numatytus kiekio apribojimus iki Tarybos direktyvos 2008/118/EB 32 straipsnio 3–4 dalyse nustatyto orientacinio lygio.

2.2.6. 10 straipsnis: keliautojų amžius

Viena valstybė narė siūlo pakeisti nurodytą amžių iš 17 į 18 metų, atsižvelgiant į sveikatos priemones nepilnamečiams įvairiose valstybėse narėse.

Pagal direktyvos 10 straipsnį tabako ir alkoholinių gėrimų neapmokestinimas jaunesniems nei 17 metų keliaujantiems asmenims nėra taikomas. ES valstybėse narėse amžius, nuo kurio leidžiama vartoti alkoholį, nustatomas vadovaujantis nacionaline / regionine visuomenės sveikatos, taip pat socialine ir ekonomine politika. Nors kai kuriose valstybėse narėse visų rūšių alkoholį / alkoholinius gėrimus leidžiama pirkti ir vartoti tik ne jaunesniems kaip 18 ar net 20 metų asmenims, kitose valstybėse taikoma žemesnė – 16 metų – amžiaus riba, kuri taikoma tik dėl alaus arba viso kito alkoholio / alkoholinių gėrimų, įskaitant stipriuosius gėrimus. Valstybėse narėse amžiaus apribojimai siekiant įsigyti ir vartoti tabako produktus yra panašūs į alkoholiui taikomus apribojimus. Tačiau dauguma valstybių narių taiko didesnę – 18 metų – amžiaus ribą tabako produktams įsigyti, ir tik keliose valstybėse narėse tuos produktus leidžiama įsigyti 16 metų paaugliams. Be to, kai kurios valstybės narės įgyvendino regioninei kompetencijai priskiriamus teisės aktus dėl jaunimo apsaugos, kuri priskiriama regioninei kompetencijai. To pasekmė – dideli nuostatų dėl rūkymo ir alkoholio vartojimo skirtumai toje pačioje šalyje.

Prieš priimant dabartinę direktyvos 10 straipsnį šie aspektai buvo išsamiai aptarti, ir direktyvos 10 straipsnyje nurodyta 17 metų amžiaus riba yra teisingas kompromisas tarp skirtingų jurisdikcijų ir nacionalinės ir (arba) regioninės visuomenės sveikatos ir socialinės ekonominės politikos valstybėse narėse. Nėra naujos informacijos, kurią būtų verta aptarti siekiant kitokio rezultato.

Todėl šiame etape Komisija šios nuostatos dėl keliaujančių asmenų amžiaus neketina keisti.

2.2.7. 11 straipsnis: kuras nešiojamoje taroje

Viena valstybė narė pareiškė, kad taikyti atleidimą nuo mokesčio nešiojamoje taroje vežamam kurui nėra poreikio iš esmės dėl praktinių priežasčių. Be to, ši valstybė narė siūlo suderinti šios direktyvos 11 straipsnį su Tarybos direktyvos 2009/132/EB 84 straipsnio ir 87 straipsnio nuostatomis, nustatančiomis Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b ir c punktų taikymo sritį dėl PVM netaikymo galutinai importuotoms tam tikroms prekėms PVM tikslais, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą, 107 ir 110 straipsniais siekiant aiškiau ir nuosekliau netaikyti mokesčių standartinėje talpykloje esančiam kurui. Pagal direktyvos 11 straipsnį, PVM ir akcizais neapmokestinamas standartinėje talpykloje esantis kuras bei nešiojamoje taroje gabenamas kuras, kurio kiekis neviršija 10 litrų. Šių nuostatų pagrindas – kelios tarptautinės konvencijos, konkrečiai, Kioto konvencija ir Stambulo konvencija dėl laikinojo įvežimo, kurią pasirašė valstybės narės ir (arba) Europos Sąjunga. Šis Bendrijos taisyklių ir tarptautinių įsipareigojimų nuoseklumas turi būti išlaikytas. Be to, nereikėtų laikantis išimtinai fiskalinio požiūrio nekreipti dėmesio į kelių eismo saugos aspektus.

Kita vertus, Komisijos tarnybos supranta šių valstybių narių susirūpinimą dėl neteisingo šio atleidimo nuo mokesčio taikymo, ypač todėl, kad šis atleidimas nuo mokesčių yra patvirtintas ir išsamiai apibūdintas Ataskaitoje dėl nuostatų, susijusių su asmeniniu bagažu – Reikalavimas teikti Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009 41 straipsnio taikymo ataskaitą numatytas Tarybos reglamente (EB) Nr. 274/2008. Tačiau teisėkūros iniciatyvą nėra geriausia priemonė, padedanti spręsti šias

netinkamo taikymo scenarijus. Būtų tikslingiau kurti kovos su šiuo netinkamu taikymu administracinius metodus ir priemones. Tarybos direktyvos 2009/132/EB 84 ir 87 straipsnių nuostatos ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009 107 ir 110 straipsniai galėtų būti pagrindu kuriant tokias priemones ir praktiką.

Todėl transporto priemonių standartinėje talpykloje įvežamam kurui ir nešiojamoje taroje įvežamam ne daugiau kaip 10 litrų kurui mokesčiai neturėtų būti taikomi. Tačiau Komisija yra pasirengusi kartu su suinteresuotosiomis šalimis kurti administracines priemones ir keistis gerąja patirtimi, kad būtų tinkamai sprendžiamos apibūdintų scenarijų problemos ir tada keistis šiomis žiniomis su kitomis valstybėmis narėmis.

2.2.8. 14 straipsnis: mažiausia mokesčių suma

Viena valstybė narė pasiteiravo, ar 14 straipsnyje nurodytas suma (10 EUR) taikoma PVM ir akcizams (iš viso 10 EUR), ar kiekvienam mokesčiui atskirai (10 + 10 EUR).

14 straipsnyje teigiama, kad „valstybės narės gali nuspręsti keliaujančio asmens importuojamų prekių neapmokestinti PVM arba akcizais, jeigu taikytino mokesčio dydis yra lygus arba mažesnis negu 10 EUR“.

Komisija norėtų paaiškinti, kad ši mažiausia mokesčio suma nurodomas bendras apskaičiuotas mokestis (PVM ir akcizo kartu).

2.2.9. Santykis tarp piniginės ribos ir kiekio apribojimų

Ataskaitoje dėl asmeninio bagažo nuostatų – reikalavimas teikti Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009 41 straipsnio taikymo ataskaitą, numatytas Tarybos reglamente (EB) Nr. 274/2008 – valstybės narės kritikavo, kad galimybė pasirinkti tarp piniginės ribos ir kiekio apribojimų gali būti pernelyg liberali ir iškreipti konkurenciją tarp valstybių narių. Akcizų taikymo atveju valstybės narės nepranešė nei apie tokius konkurencijos iškreipimus, nei pateikė tokią prielaidą pagrindžiančių ekonominių duomenų.

Todėl šiame etape Komisija neketina iš naujo pradėti diskusijų šia santykio tarp piniginės ribos ir kiekio apribojimo tema.

2.2.10. Vidaus vandenų laivyba ir keleivių vežimo paslaugos Dunojaus upe

Ūkio subjektas pateikė klausimą, kodėl keliaujantys asmenys, kurie patenka į ES Dunojaus upe ne jūrų laivu, negali pasinaudoti keliaujantiems asmenims taikomomis lengvatomis. Komisijos tarnybos iškart nesugebėjo į šį klausimą atsakyti ir jį aptars su valstybėmis narėmis, nes, panašu, kad jis susijęs su vienodos fiskalinės tvarkos taikymo klausimais.

Komisija aptars vidaus vandenų laivybos ir keleivių vežimo paslaugų Dunojaus upe temą su valstybėmis narėmis Akcizų komitete.

3. BENDRAS VERTINIMAS IR IŠVADOS

Konsultacijos su valstybėmis narėmis padėjo įgyti naujausią informaciją apie dabartinį Bendrijos teisės taikymą nacionaliniuose teisės aktuose. Didžioji dauguma valstybių narių yra patenkintos nuostatomis ir nemato būtinybės persvarstyti dabartinę direktyvą. Didelė dalis gautų pastabų yra susijusios tik su kalbiniais ir (arba) redakciniais pakeitimais. Dėl šių priežasčių Komisija siūlo dabar nepradėti jokios teisėkūros iniciatyvos, kuria būtų siekiama iš dalies pakeisti Direktyvą dėl keliaujantiems asmenims taikomų lengvatų. Tačiau Komisija yra pasirengusi kartu su suinteresuotosiomis šalimis kurti administracines priemones ir keistis

gerą patirtimi, kad būtų tinkamai aptarti praktiniai problemų scenarijai, ir tada keistis šiomis žiniomis su kitomis valstybėmis narėmis.

Į visas gautas svarbias pastabas yra atsižvelgta rengiant šią ataskaitą. Valstybės narės ras rekomendacijas konkrečiais klausimais, daugiausiai dėl taikant šią direktyvą naudojamų techninių sąvokų apibrėžties ir išaiškinimo. Kai kurios pastabos susijusios su platesnio pobūdžio klausimais, aptartais kituose akcizų teisės aktuose (visų pirma Tarybos direktyvoje 2008/118/EB numatyta bendra akcizo mokesčio tvarka). Į šias pastabas bus atsižvelgta siūlant peržiūrėti tokius teisės aktus.

4. PRIEDAS

Atleidimo nuo mokesčių ir aukštesnių / žemesnių kiekio apribojimų taikymo pagal Tarybos direktyvos 2007/74/EB 7, 8, 13, 14 ir 15 straipsnius valstybėse narėse apžvalga

Pagal Tarybos direktyvos 2007/74/EB 7, 8, 13, 14 ir 15 straipsnius valstybės narės, įgyvendindamos šią direktyvą, gali taikyti išimtis ir aukštesnius / žemesnius kiekio apribojimus. Šios nuostatos taikomos nacionaliniu lygmeniu. Toliau pateiktose lentelėse apžvelgiama, kaip toks atleidimas nuo mokesčių taikomas valstybėse narėse.

Sumažinto kiekio / piniginės ribos taikymas pagal 7 straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 1–2 dalis

VN	Sumažinta piniginė riba pagal 7 straipsnio 2 dalį eurai	Sumažinti kiekiai visiems keliaujantiems asmenims pagal 8 straipsnio 1 dalį	Sumažinti kiekiai kitiems nei oro transportu keliaujantiems keleiviams, 8 straipsnio 2 dalis
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
AT*	150	ne	ne
BE	175	ne	ne
BG	ne	Iš dalies taip	taip
CY	175	ne	ne
CZ	200	ne	ne
DE	175	ne	ne
DK	ne	ne	ne
EE	ne	Tik 8 str. 1 dalies a ir d punktai	nėra duomenų
EL	150	ne	taip
ES	150	ne	ne
FI	ne	ne	ne
FR	150	ne	ne
HU	150	ne	taip
IE	215	ne	ne
IT	150	ne	ne
LT	147,70	ne	taip
LU	175	ne	ne
LV	282,01	ne	taip
MT	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne
PL	ne	PVM – ne, akcizai – abiem atvejais	taip
PT	150	ne	ne
RO	ne	Tik 8 str. 1 dalies a punktas	ne
SE	ne	ne	Taip (tik tam tikru mastu)
SI	150	ne	ne
SK	ne	Iš dalies taip	taip
Jungtinė Karalystė	ne	ne	ne

* Asmenims, atvykstantiems iš Zarnauno, Austrija taiko 8 straipsnio 3 dalies nuostatas

Sumažinto kiekio / piniginės ribos taikymas pagal 13 straipsnio 1 dalies a punktą

VN	Tabakas a) cigaretės b) cigarilės c) cigarai d) rūkomasis tabakas	Alkoholis ir alkoholiniai gėrimai a) su daugiau kaip 22 tūrio proc. arba 80 proc. ir daugiau nedenatūruoto etilo alkoholio b) 22 arba mažiau tūrio proc. c) neputojantis vynas d) alus	Kuras a) standartinė talpykla b) nešiojama tara	Piniginė riba (didžiausia suma eurai)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litro b) 0,75 litro c) 1 litras d) 2 litrai	nėra duomenų	20 eurų imtinai 4 eurai maistui ir nealkoholiniams gėrimams
BE	ne	ne	ne	ne
BG	ne	ne	ne	ne
CY	ne	ne	ne	ne
CZ	ne	ne	ne	ne
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litro b) 0 litro c) 0 litro d) 0 litro	nėra duomenų	90 eurų
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litras b): 2 litrai c): 4 litrai d): 16 litrų	a) kuras standartinėje talpykloje b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	175 eurų
ES	a) 200 per mėnesį	ne	ne	ne
FI	ne	ne	ne	ne
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 0,25 litrai b): 0,50 litro c): 0,50 litro d): 4 litro	a) kuras standartinėje talpykloje 200 litrų b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	Daugiausiai: 175 eurų (15 metų ir vyresniems keliaujantiems asmenims). Jaunesniems nei 15 metų asmenims: 40 eurų
HU	ne	ne	ne	ne
IE	ne	ne	ne	ne
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litro b) 0,250 litro c) 1 litras d) 2 litrai	tik standartinė talpykla	50 eurų
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litro b) 0,75 litro c) 0,75 litro d) 4 litrai	a) kuras standartinėje talpykloje b) nešiojamai tarai išimtis netaikoma	147,70 eurų
LU	ne	ne	ne	ne
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne	ne
PL	ne	a) 0,5 litro (tik PVM) b) 0,5 litro (tik PVM) c) 0,5 litro (tik PVM) d) 2 litrai (tik PVM)	ne	ne
PT	ne	ne	ne	ne
RO	ne	ne	ne	ne
SE	ne	ne	ne	ne
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litro c) 1 litro	nėra duomenų	40 eurų

SK	ne	ne	ne	ne
Jungtinė Karalystė	ne	ne	ne	ne

Sumažinto kiekio / piniginės ribos taikymas pagal 13 straipsnio 1 dalies a punktą

VN	Tabako produktai a) cigaretės b) cigarilės c) cigarai d) rūkomasis tabakas	Alkoholis ir alkoholiniai gėrimai a) su daugiau kaip 22 tūrio proc. arba 80 proc. ir daugiau nedenatūruoto etilo alkoholio b) 22 arba mažiau tūrio proc. c) neputojantis vynas d) alus	Kuras a) standartinė talpykla b) nešiojama tara	Piniginė riba (didžiausia suma eurai)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litro b) 0,75 litro c) 1 litras d) 2 litrai	nėra duomenų	20 eurų imtinai 4 eurai maistui ir nealkoholiniams gėrimams
BE	ne	ne	ne	ne
BG	ne	ne	ne	ne
CY	ne	ne	ne	ne
CZ	ne	ne	ne	ne
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litro b) 0 litro c) 0 litras d) 0 litro	nėra duomenų	90 eurų
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litras b): 2 litrai c): 4 litrai d): 16 litrai	a) kuras standartinėje talpykloje b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	175 eurų
ES	a) 200 per mėnesį	ne	ne	ne
FI	ne	ne	ne	ne
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 0,25 litro b): 0,50 litro c): 0,50 litro d): 4 litrai	a) kuras standartinėje talpykloje: 200 litrų b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	Daugiausiai: 175 eurų (15 metų ir vyresniems keliaujantiems asmenims). Jaunesniems nei 15 metų asmenims: 40 eurų
HU	ne	ne	ne	ne
IE	ne	ne	ne	ne
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litro b) 0,250 litro c) 1 litras d) 2 litrai	tik standartinė talpykla	50 eurų
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litro b) 0,75 litro c) 0,75 litro d) 4 litrai	a) kuras standartinėje talpykloje b) nešiojamai tarai išimtis netaikoma	147,70 eurų
LU	ne	ne	ne	ne
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne	ne
PL	ne	a) 0,5 litro (tik PVM) b) 0,5 litro (tik PVM) c) 0,5 litro (tik PVM) d) 2 litrai (tik PVM)	ne	ne
PT	ne	ne	ne	ne
RO	ne	ne	ne	ne

SE	ne	ne	ne	ne
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litro c) 1 litras	nėra duomenų	40 eurų
SK	ne	ne	ne	ne
Jungtinė Karalystė	ne	ne	ne	ne

Sumažinto kiekio / piniginės ribos taikymas pagal 13 straipsnio 1 dalies c punktą

VN	Tabako produktai a) cigaretės b) cigarilės c) cigarai d) rūkomasis tabakas	Alkoholis ir alkoholiniai gėrimai a) su daugiau kaip 22 tūrio proc. arba 80 proc. ir daugiau nedematūruoto etilo alkoholio b) 22 arba mažiau tūrio proc. c) neputojantis vynas d) alus	Kuras a) standartinė talpykla b) nešiojama tara	Piniginė riba (didžiausia suma eurai)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litro b) 0,75 litro c) 1 litro d) 2 litrai	nėra duomenų	20 eurų imtinai 4 eurai maistui ir nealkoholiniams gėrimams
BE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litro b) 0,50 litro c) 2 litro d) 8 litrai	a) standartinė talpykla apribojimų nėra. b) nešiojama tara nėra	Didžiausia suma: 175 EUR
BG	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litras b): 1 litras c): 2 litrai d): 4 litrai	a) kuras standartinėje talpykloje b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	150 eurų
CY	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litro b) 0,50 litro c) 1 litras d) 3 litrai	nėra duomenų	35 eurai
CZ	nėra duomenų	nėra duomenų	nėra duomenų	300 EUR
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litro b) 0 litro c) 0 litro d) 0 litro	nėra duomenų	90 eurų
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litras b): 2 litrai c): 4 litrai d): 16 litrų	a) kuras standartinėje talpykloje b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	175 eurų
ES	ne	ne	ne	30 arba 43 EUR
FI	Per mėnesį a) 200 b) 100 c) 50 d) 250 g	Per mėnesį a) 1 litras b) 2 litrai c) 4 litrai d) 16 litrų	Per mėnesį a) kuras standartinėje talpykloje b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	430 EUR per mėnesį (oro ir jūrų uostuose). Sausumos transportu: per vieną kartą importuojamų prekių didžiausia piniginė riba yra 300 EUR.
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 0,25 litro b): 0,50 litro c): 0,50 litro d): 4 litrai	a) kuras standartinėje talpykloje b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	Daugiausiai: 175 eurų (15 metų ir vyresniems keliaujantiems asmenims). Jaunesniems nei 15 metų asmenims: 40 eurų
HU	ne	ne	ne	ne
IE	a) 40	a) 0,35 litro	a) kuras standartinėje	430 eurų

	b) 20 c) 10 d) 50 g	b) 0,50 litro c) 0,75 litro d) 4 litrai	talpykloje b) 10 litrų kuro nešiojamoje taroje	
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litro b) 0,250 litro c) 1 litras d) 2 litrai	tik standartinė talpykla	50 eurų
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litro b) 0,75 litro c) 0,75 litro d) 4 litrai	a) kuras standartinėje talpykloje b) nešiojamai tarai išimtis netaikoma	147,70 eurų
LU	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litro b) 0,5 litro c) 2 litrai d) 8 litrai	nėra duomenų	175 eurų
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litras b): 1 litras c): 2 litrai d): 8 litrai	Ne mažesnis kiekis	Ne mažesnis kiekis
PL	ne	a) 0,5 litro (tik PVM) b) 0,5 litro (tik PVM) c) 0,5 litro (tik PVM) d) 2,0 litrai (tik PVM)	ne	ne
PT	a) 80 b) 20 c) 10 d) 50 g	nėra duomenų	nėra duomenų	200 eurų
RO	ne	ne	ne	ne
SE	a) 100 b) 20 c) 20 d) 100 g	a) 0 litro b) 0 litro c) 0 litro d) 0 litro	nėra duomenų	0 eurų
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litro c) 1 litras	nėra duomenų	40 eurų
SK	ne	ne	ne	ne
Jungti nė Karaly stė	ne	ne	ne	ne

Atleidimo nuo mokesčių įgyvendinimas pagal 14 ir 15 str.

VN	Atleidimas nuo mokesčių pagal 14 str. (nei PVM nei akcizo mokestis nėra taikomi, jei mokestis	Atleidimas nuo mokesčių pagal 15 str. (nacionalinės valiutos priderinimas /
AT	taip	ne
BE	ne	ne
BG	ne	ne
CY	taip	ne
CZ	taip	Taip (tik pagal 15 str. 2 dalį)
DE	ne	ne
DK	ne	ne
EE	ne	ne
EL	ne	ne
ES	ne	ne
FI	ne	ne
FR	ne	ne

HU	ne	taip (tik pagal 15 str. 2 dalį)
IE	ne	ne
IT	taip	ne
LT	ne	taip (tik pagal 15 str. 2 dalį)
LU	taip	ne
LV	ne	taip (tik pagal 15 str. 2 dalį)
MT	taip	ne
NL	ne	ne
PL	taip	ne
PT	taip	ne
RO	taip	ne
SE	taip	taip
SI	ne	ne
SK	ne	ne
Jungtinė Karalystė	ne	taip